

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 44/2014
09.09.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Адрејевић, председника већа, Браниславе Апостоловић и Миломира Николића, чланова већа, у предмету предлагача Г.Ј.Б. из Р., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици 2 Р4 И - 27/14 од 15.08.2014. године, у седници одржаној 09.09.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Сремској Митровици 2 Р4 И - 27/14 од 15.08.2014. године и предмет враћа истом суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем 2 Р4 И - 27/14 од 15.08.2014. године Виши суд у Сремској Митровици се огласио стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења спис достави Основном суду у Руми као стварно и месно надлежном суду.

Против овог решења првостепеног суда предлагач је благовремено изјавила жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу одредаба члана 386. ст. 1. и 3. у вези члана 402. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку (ЗВП), и утврдио да је жалба предлагача основана.

Према разлозима побијане одлуке предлагач је 31.07.2014. године поднела Вишем суду у Сремској Митровици захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету И - 295/10 који се води пред Основним судом у Руми захтевајући исплату примерене накнаде од 200 еура.

Полазећи од одредаба члана 22. став 2. Закона о уређењу судова који прописује да основни суд у првом степену води извршне и ванпарничне поступке, а

да је сагласно члану 39. став 1. у вези члана 41. Закона о извршењу и обезбеђењу предвиђено да је правни лек у извршном поступку приговор о коме одлучује веће основног суда састављено од троје судија, 17.09.2011. године по оцени вишег суда престала је надлежност вишег суда да одлучује у другом степену по жалбама на првостепене одлуке донете у извршном поступку, па због тога виши суд није надлежан да одлучује о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року у смислу члана 15. став 3. у вези чл. 23. и 24. Закона о уређењу судова.

Жалбом предлагача се основано указује да је Виши суд у Сремској Митровици погрешно применио одредбе члана 8а Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011, 101/2013) и да је пред овим првостепеним судом учињена битна повреда из члана 374. став 1. у вези члана 17. став 1. ЗПП.

Наиме, одредбама чл. 8а Закона о уређењу судова прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. То значи да о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року у предметима основних судова не могу уопште одлучивати основни судови како то погрешно закључује Виши суд у Сремској Митровици због чега су у овом ванпарничном поступку без значаја прописана правна средства, састав суда и надлежност за одлучивање о приговорима прописаним Законом о извршењу и обезбеђењу, па је за одлучивање о овом захтеву предлагача надлежан Виши суд у Сремској Митровици у смислу одредаба члана 8а, члана 15. став 3. и члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 401. став 1. тачка 3. ЗПП, у вези члана 30. став 2. ЗВП-а укинуо побијану одлуку и одлучио као у изреци.

У поновном поступку Виши суд у Сремској Митровици ће одлучујући о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року донети закониту и правилну одлуку.

**Председник већа–судија
Снежана Андрејевић,с.р.**